

ПРОБЛЕМИ МОЛОДІЖНОГО РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Ніценко О.М., гр. МЕ-10

Науковий керівник – канд. техн. наук, проф. Н.І. Єсінова
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Перехід України до ринкових відносин зумовило виникнення принципово нової ситуації в соціально-трудових відносинах. Найбільш вразливою виявилася молодь, яка є недостатньо підготовленою до сучасних реалій ринку праці. Головна проблема – перехід від освіти до зайнятості за фахом та низька конкурентоспроможність. Вирішення даного питання є дуже актуальним, так як одним з найбільш небажаних наслідків молодіжного безробіття є зниження трудової мотивації, затримки у формуванні способу життя працюючої людини в тих молодих людей, чиє трудове життя починається з безробіття.

Труднощі у молоді виникають через підвищені запити щодо рівня оплати праці, характеру професійної зайнятості, умов праці тощо. Чи не найгострішою в Україні є проблема первинного працевлаштування. В результаті неправильного використання трудового потенціалу виникає проблема зайнятості не за спеціальністю і на тих робочих місцях, які не потребують відповідного освітнього рівня.

Проаналізувавши галузеву структуру молодіжної зайнятості, можна сказати про нерівномірний її розподіл по галузях економіки. І так, в охороні здоров'я, освіті й науці зайнятий кожний третій, у торгівлі – більше 28%. У фінансовій і управлінській сферах частка молоді перевершує середні значення, а у промисловості й будівництві – на 2-3 разів нижче середньої. З найменшим бажанням молодь працевлаштовується на транспорт, у сільське господарство, житлово-комунальний сектор і побутове обслуговування.

Провівши дослідження молодіжного ринку праці, чітко зрозуміло, що проблеми, з якими зіткнулась молодь, потребують негайного вирішення. Перш за все держава повинна створити нормативно-законодавчу базу та систему контролю. Лише при взаємодії держави з освітніми установами, роботодавцями, місцевим самоврядуванням та Державною службою зайнятості можливе ефективне та результативне розв'язання поставлених задач. В той же час, молоді фахівці повинні розуміти, що ринок праці посткризового періоду став жорсткішим. Тому аби бути конкурентоздатним необхідно бути справжнім професіоналом своєї справи, що передбачає готовність до постійного розвитку та самовдосконалення.

ВІРТУАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ МЕРЕЖНОГО БІЗНЕСУ

Носач А.Г., гр. МЕ-49

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. Н.Г. Ушакова
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Масове розповсюдження глобальних Інтернет-технологій суттєво посилило позиції віртуального простору в обслуговуванні взаємодій людей (це середовище відповідає мережній економіці). По-перше, відбувається розширення меж можливих взаємодій та відкриває нові можливості для отримання вигоди від поглиблення спеціалізації та розподілу праці. По-друге, в віртуальному Інтернет-просторі є можливості радикального зниження транзакційних витрат, так як витрати на використання Інтернет-технологій вже зараз відносно не великі та продовжують знижуватись.

Однією з головних особливостей мережної економіки виступає можливість встановлення прямих тривалих зв'язків між всіма учасниками спільної діяльності. Створення такого типу зв'язків в реальному просторі потребує або компактного географічного розташування учасників, або великих витрат ресурсів та часу на їх географічні переміщення. У віртуальному просторі у період до становлення мережної економіки організація інформаційних каналів також потребувала суттєвих витрат. Одного разу створені, мережі таких взаємозв'язків являли собою цінний "рідкісний ресурс", доступ до якого надавав певні переваги одним групам агентів над іншими, які такого доступу не мали.

Масові залучення Інтернет-технологій для встановлення економічних зв'язків показали, що параметри агентів та економічних ресурсів (наприклад, "віддаленість" та "доступ до ресурсів") мають бути замінені параметрами їх підключення до мережі (мережний доступ). Таким чином, витрати для подолання географічних просторів замінюються в мережній економіці на витрати підключення до мережі та організацію ефективного мережного доступу. Так, віддалений доступ до ресурсів потребує наявності в них дистанційних регуляторів для зміни їх стану через мережу (ця технологія одержала назву "віртуальна присутність"). Для агентів – наявність в мережі їх інформаційного образу та існування постійної взаємооднозначності між цим образом та реальним агентом (основні види діяльності отримали назву – «телеробота», «телеторгівля» та ін.).